

Vraag nr. 6
van 13 november 1995
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Regeringsgebouwen Martelaarsplein – Stedebouw

De stedebouwkundige diensten van de stad Brussel hebben in een verslag gewezen op de miskenning door de Vlaamse regering van de stedebouwkundige voorschriften die gelden voor gebouwen opgetrokken of gerenoveerd op het grondgebied van de hoofdstad.

In dit rapport wordt erop gewezen dat bij de inrichting van de gebouwen ingenomen door de Vlaamse regering rond het Martelaarsplein, geen rekening werd gehouden met een overeenkomst gesloten in 1990 tussen de voorzitter van het Hoofdstedelijk Gewest, de heer Picqué, en de toenmalige voorzitter van de Vlaamse Gemeenschap, de heer Gaston Geens. Luidens deze overeenkomst verbond de Vlaamse regering zich ertoe in de zuidelijke vleugel van het Martelaarsplein een derde van de oppervlakte voor te behouden voor dienstwoningen, in aanvulling van de op de gelijkvloerse verdieping en de drie verdiepingen toegelaten kantoorruimte.

Bij een recent bezoek aan deze gebouwen hebben inspecteurs van de stedebouwkundige dienst van de stad Brussel in de gebouwen gelegen op de nummers 6, 7 en 8, vastgesteld dat er in plaats van appartementen kantoren waren gemaakt.

1. Waarom werd afgeweken van de oorspronkelijke bouwvergunning ? Werd hiervoor een aanvraag ingediend bij de bevoegde stedebouwkundige diensten ?
2. Werd na het opstellen van het verslag door deze diensten, reeds contact opgenomen met de bevoegde instanties van Brussel ?
3. Heeft de Vlaamse regering al maatregelen getroffen om de inrichting van de gebouwen op het Martelaarsplein alsnog aan te passen aan de geldende stedebouwkundige voorschriften ?

Antwoord

1. Het protocol waar het Vlaams parlementslid naar verwijst is dat van 3 oktober 1990 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de huisvesting van de ministeriële kabinetten van de Vlaamse executieve op het Martelaarsplein. Daarbij werd bepaald dat :
 - 1) de Vlaamse Gemeenschap het Noordgebouw zal inrichten als zetel van de Vlaamse executieve, met inbegrip van het kabinet van de voorzitter van de Vlaamse executieve ;
 - 2) de Vlaamse Gemeenschap het Zuidgebouw zal inrichten als volgt :
 - a) voorbouw : huisvesting ;
 - b) achterbouw : administratieve ruimte voor het kabinet.

De bouwvergunning waar het parlementslid naar verwijst, werd afgeleverd op 21 oktober 1991 en

werd afgeleverd op basis van een voorontwerp opgemaakt door het architectenbureau Peeters, en destijds nog aangevraagd door de Regie der Gebouwen – directie Brussel-Hoofdstad. (Deze dienst is een federale dienst.) De voorbouw van blok 6/10 werd op deze plannen ingevuld als appartementenstudio's.

Bij de uitvoering werd aan het concept van het gebouw weinig veranderd : de gevelarchitectuur, het dakenplan, de handelsgalerij, de ingang tot de kantoorzone, forum en wintertuin, de liften ... werden uitgevoerd zoals op het goedgekeurde voorontwerp.

Ook het principe van de appartementen in de voorbouw werd behouden, zij het dat de interne verdeling en indeling van de appartementen om praktische redenen werd aangepast.

Op de gelijkvloerse verdieping van dit Zuidgebouw zijn vier privatieve woningappartementen ingericht, die de volledige oppervlakte van de voorbouw van het gebouw innemen. Deze appartementen zijn als verblijf ter beschikking gesteld van de Vlaamse ministers Demeester, Martens en Kelchtermans. Een vierde appartement zal door de huisbewaarder binnenkort worden betrokken.

Op de eerste verdieping werden twee appartementen samengesmolten tot één groot appartement en ingericht als ambtswoning van de minister vice-president van de Vlaamse regering, namelijk het appartement aan de voorgevel en het appartement hoek Zilverstraat. Het tweede hoekappartement is ingericht als privaat woonappartement van de minister vice-president.

Op de tweede verdieping werden eveneens 2 appartementen samengesmolten tot één groot appartement, dat als ambtswoning ter beschikking werd gesteld van de Vlaamse minister van Cultuur, Welzijn en Gezin.

De derde verdieping werd inderdaad ingericht en in gebruik genomen als kantoren en vergaderzalen. Men kan echter bezwaarlijk deze ruimtes als woonappartementen inrichten, aangezien de enige natuurlijke verlichting via daklantaarns gebeurt.

Men kan dus stellen dat de voorkant van de Zuidvleugel op het Martelaarsplein nagenoeg volledig ingericht werd voor bewoning.

Supplementair werden zelfs in de Noordvleugel een privaat woonappartement voor de minister-president van de Vlaamse Gemeenschap en 2 kleinere studio's ingericht, respectievelijk in blok 5 en blok 12.

Er werd dus maximaal rekening gehouden zowel met het protocol als met de bouwvergunning.

2. De stad Brussel heeft een PV overgemaakt aan de Vlaamse Gemeenschap op 31 augustus 1995. De heer Simons, schepen van Stedebouw, verzocht de Vlaamse Gemeenschap een "eventuele regularisatieaanvraag" in te dienen op de formulieren, beschikbaar op zijn departement.

Op 6 september 1995 werden deze formulieren aangevraagd door de afdeling Gebouwen. Er komt geen reactie.

Op 24 oktober 1995 laat de heer Simons weten dat de formulieren moeten worden aangevraagd en ingediend bij het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het nodige is inmiddels gebeurd.

Aan de heer Picqué werd bij nota van 3 november 1995, uitgaande van de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, omtrent deze aangelegenheid een nota overgemaakt.

3. De Vlaamse regering is van oordeel dat maximaal werd tegemoet gekomen zowel aan de bouwvergunning als aan het protocol. Het regularisatieformulier zal worden ingevuld zodra het ter beschikking wordt gesteld. Het is momenteel niet aangewezen vooruit te lopen op een eventuele negatieve beslissing omtrent de regularisatieaanvraag.